

[Albertsen.]

tyder en betragtelig merudgift for Frederiksberg, en større udgift, end hvis udligningen blev foretaget samtidig under ét mellem alle tre i udligningen deltagende kommuner.

I den voldgiftsret, der har virket i henhold til 1937-loven, har Frederiksbergs repræsentanter påtalt dette misforhold og har kunne påvise, at det eksempelvis for skatteåret 1953-1954 har betydet, at Frederiksberg betalte 2,8 mill. kr. mere som følge af den nuværende form for udligning. Disse synspunkter er ikke efter betænkningen herom at dømme blevet vægtigt imødegået; man er hver gang vejet tilbage for at ændre den gældende praksis, fordi man har afventet virkelig radikale ændringer i lovgivningen. Den samme holdning indtog man i 1959, og med den fart, hvormed vi må behandle det foreliggende lovforslag, er det klart, at det heller ikke vil lykkes i denne omgang.

Som det fremgår af disse bemærkninger, er jeg ikke helt tilfreds med de virkninger, som de pågældende lovbestemmelser har over for Frederiksberg kommunes indbyggere. Imidlertid står det efterhånden klart for en betydelig opinion inden for hovedstadsområdet — og hermed mener jeg borgere i alle hovedstadssamfundets 22 kommuner — at der må findes frem til en mere realistisk løsning end den nuværende, så man virkelig får etableret en fællesnævner for hele dette store område.

Den højtærede indenrigsministers udtalelser om at etablere en fælles ledelse for de 22 hovedstadskommuner i en slags regionalkommune med direkte valg tror jeg vil kunne fjerne mange af de problemer, som nærværende lov giver ikke alene for Frederiksberg, men også for andre af de berørte kommuner. Jeg vil gerne understrege den opfordring, andre har givet den højtærede indenrigsminister, til at fremme arbejdet med en sådan lovgivning.

Edel Saunte: Selv om en del af de ærede ordførere og den sidste taler har beskæftiget sig med Københavns kommunes forhold, har jeg alligevel lyst til at sige et par ord.

Det er rigtigt, at Københavns kommune har en udskrivningsprocent, der er faldende,

men de andre kommuner har også faldende udskrivningsprocenter, kun ganske enkelte landprægede kommuner er en undtagelse herfra; det er som nævnt Farum og Herstederne, som har måttet forhøje deres skat; medens St. Magleby og Værløse ikke har kunnet nedsætte deres skat i den periode; der her er tale om. Fra 1959-60 til 1961-62 er Københavns kommunes udskrivningsprocent faldet med 14,6 pct.; men Frederiksbergs, som lige har grædt så ynkelig, er faldet med 17,3 pct., så dér er man ikke helt dårligt stillet. I øvrigt er det vist ikke korrekt, at gennemsnitsindtægten for Frederiksberg falder mere end i København, tværtimod: den er steget. Med hensyn til Gentofte så er dens udskrivningsprocent nedsat med 13,3 pct. og Lyngby-Tårnbæks med 14,1 pct., så København har ikke nedsat så voldsomt i forhold til de kommuner, der betaler et tilsvarende, som virkelig betyder noget.

København har i indeværende år en skatteudskrivning på 82 pct., mens de kommuner, for hvem tilsvaret betyder mest målt i forhold til skatteindtægter, ligger væsentligt lavere undtagen Hørsholm, som betaler et betydeligt tilsvarende og har samme skatteprocent som København. Frederiksberg har jo kunnet nedsætte sin udskrivning til 62 pct., Gentofte til 65 pct., Lyngby-Tårnbæk til 73 pct. og Søllerød til 79 pct., og det er de kommuner, der virkelig betaler tilsvarende. Det er vanskeligt, synes jeg, i disse skatteprocenter at se et argument for nedsættelse af udligningstilsvaret.

Det må indrømmes, at en del af kommunerne trods skatnedsættelser stadig har udskrivningsprocenter, der er højere end Københavns kommunes. Det drejer sig som nævnt om kommuner, som har særlige forhold, og det drejer sig også om kommuner, for hvem tilsvaret ikke spiller nogen nævneværdig rolle. For en af kommunerne, Herstederne, betyder tilsvaret 1,5 pct. i skatteudskrivning, for en anden er det 2,5 pct., en tredje er på 4 pct., og deromkring ligger det, kun én er oppe på 6.

Af hensyn til de stadig stærkt voksende kommuner er det rigtigt, at det er beklageligt, at man ikke allerede nu kan etablere en egentlig udligning af forskellene i kommunernes økonomiske stilling, men det er min opfattelse, at kommunernes skatteudskrivning ikke kan være eneafgørende.